

[Krag.]

Regiment skal sætte over Folkeafstemningens Hurdle, at hans vælige Rosinante faar Benene i Klemme og han med samt sine Vaabenfæller kunde ryge ud over Halsen og bliver samlet op paa den haarde Virkeligheds Jord. Saadan kunde det gerne komme til at gaa. Jeg under i Realiteten det ærede Medlem saa meget godt, og derfor synes jeg ikke, at han skulde udsætte sig for, at dette Fald skulde blive alt for haardt og skamskændende. Det kunde være, at det ærede Medlem, naar det var sket, blev nemmere at faa i Tale end hidtil.

Venstres Stilling har altid været i denne Sag, at vi erkender, at det vilde være ønskeligt at faa Ændringer i den bestaaende Forfatning. Det har vi sagt fra første Øjeblik. (Munterhed). Jo, det har vi sagt mange Gange. Vi har sammen med de Konservative afvist det Forfatningsforslag, Statsministeren fremsatte i 1934—35, men som han beholdt i Lommen, da han fik Styrke til at gennemføre det, et Forfatningsforslag, som jeg altsaa ogsaa maa antage at den højtærede Statsminister i Realiteten er Modstander af, for ellers var det vel kommet frem. Det har vi sammen med de Konservative afvist, men vi har erkendt, at saavel den Maade, hvorpaa vi vælger Landstinget, som den uløselige Knude, der opstaar, naar der er Strid mellem Tingene, er lidet heldige, ligesom vi ogsaa har erkendt Ønskeligheden af, at den absolutte Uopløselighed, som Landstinget i Realiteten har efter den gældende Grundlov, bliver lempet paa en mere tidssvarende Maade. Det har vi altid erklæret os rede til at gaa i Forhandlinger om og er det endnu. Men det kan jo være, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch skal have denne Kolbøtte, forinden han bliver at faa i Tale, for at indskrænke Forfatningsændringerne til det, som jeg her har nævnt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hævdede, at det foreliggende Forslags Sejr — det var rigtignok, maa jeg sige, en Tale, der blev holdt i Gaar! Næsten som en Bjergprædiken ud over denne Forsamling — er Betingelsen for Samling af Oppositionen og for en kommende konservativ Sejr. Jeg siger: Det er jo en køn Tendens, Samling af Oppositionen, der indtil videre derigennem er tilvejebragt. Foreløbig har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller haft nok at gøre med at skabe Samling i sit eget Parti. (Christmas Møller: I lige Maade!). Det er en Misforstaaelse. Det har aldeles ikke været svært for os. Om det Forslag,

vi har stillet, staar der et enigt Venstreparti, Presse og Organisation, hvad de Herrer nok skal komme til at erfare, naar de kommer ud til Vælgerne.

Men det Bidrag til Samling, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav i Gaar, var en voldsom Kritik af Venstre, et stærkt Angreb paa Venstre. Jeg synes, det var et underligt Samlingsbidrag, for det ærede Medlem erklærede, at naar han er færdig med Forfatningen, vil han af alle Livsens Kræfter bekæmpe Socialdemokratiet. Og da jeg slet ikke kan tænke mig, at det er det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, det ærede Medlem vil begynde at skabe Samling med, maa der vel være et vist Haab om, at vi engang kan komme i Betragtning.

Derfor synes jeg, at man, selv om der er en betydelig Uenighed om den foreliggende Sag, alligevel skulde stemme Tonen ned. Men i mine Øren — og det gælder sikkert ogsaa mange af mine Partifæller — klang det som Indledning til den Tone, der skal præge den konservative Valgkamp over for Venstre. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det bliver ikke et Bidrag til Samling, selv om det ærede Medlem tror, at naar dette Grundlovsforslag maatte blive vedtaget, opstaar der en ny Himmel og en ny Jord, paa hvilken Retfærdighed bor, og hvor alle Mennesker er besjælede af god Vilje til at samles om det, det kommer an paa. Det er ikke et Bidrag, der i saa Henseende bliver fremmende for den Op-gave, som det ærede Medlem har stillet sig. De Lurtoner, som i Gaar udsendtes, havde for mig en underlig hul Klang, og jeg kan ikke tænke mig, at der er Resonansbund for dem i det konservative Parti ud over Landet, hvis Samlingsønsker der er til Stede om, at vi kan etablere en Fællesfront i den kommende Kamp, jeg kan ikke tænke mig, at det er Toner, som derude vil finde Anerkendelse.

Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at den Partisplittelse, som præger den danske Rigsdag for Tiden — jeg ved ikke, om vi ikke har 10 Partier her i denne Sal —, er det stærkeste Vaaben i den højtærede Statsministers Haand. Det er den stærkeste Argumentation, som man i en vanskelig, i en svær, i en af Uvejrsrskyer præget Tid kan fremføre over for et Lands Vælgere, at man kan sige: Her staar en samlet Blok, som kan føre Styret, ganske vist efter Principper, som mange af jer vel sagtens nok misbilliger; men styres skal der, og alt det andet er en forvirret Flok.